

Qvist Jørgensen (S):

Jeg vil gerne indlede med at takke de to ministre for deres besvarelser, som jeg finder dækkende. Jeg er helt sikker på, at christianitterne formentlig ville ønske, at den store indsats, de har gjort for at rette sig ind efter vores beslutninger, også burde nævnes med en større vægt. Men det kommer jo formentlig i debatten i øvrigt.

Og så er vi jo efterhånden også vant til at skulle have en forespørgselsdebat på Fremskridtspartiets foranledning sådan ca. en gang om året med visse undtagelser – sidste år var en undtagelse – ofte på et tidspunkt, hvor der i hvert fald på en måde kan være et sammenfald med, at der fra de involverede ministerier og altså især fra Forsvars- og Justitsministerierne gøres en art årsstatus.

Der er derfor ikke nogen særlig grund til at undre sig over, at vi her i januar måned skal have en Christianiadebat, og heller ikke nogen særlig grund til at kritisere Fremskridtspartiet for, at de rejser debatten. Men jeg må jo nok sige, at vi allerede på nuværende tidspunkt i debatten kan konstatere, at der er en vældig forskel på den skriftlige motivering, som Fremskridtspartiet har brugt for at få denne debat, og så de ord, der allerede på nuværende tidspunkt er begyndt at fyge, og som jeg så skal prøve på at undlade at bidrage til bliver alvorligere.

Men det, der måske er forskelligt fra tidligere års debat, kan være, at debatten op til denne dag har været noget domineret – og måske også noget sløret – af det ene af de forhold, som præger Christiania, nemlig hashen og handelen med hash samt politiets dermed følgende ekstraordinære indsats.

Den mediebegivenhed, som det jo også har været, har været med til at dreje fokus bort fra de forhold, som i øvrigt har præget Christiania, og som Fremskridtspartiets ordfører jo også spørger til i sin argumentation for, at vi skal have forespørgselsdebatten, nemlig at få en redegørelse for, hvor langt regeringen er nået i sine bestræbelser for at få opfyldt de betingelser, der ligger i handlingsplanen om en lovliggørelse af Christiania.

Jeg synes, det er lidt ærgerligt, at vi får dette ene problem ind som en meget overskyggende faktor i forhold til de andre forhold, der er i det kæmpe kompleks, som Christiania naturligvis udgør.

Om selve lovliggørelsen vil jeg ud over naturligtvis at henholde mig til det, som forsvarsministeren netop har sagt – og i øvrigt også justitsministeren – blot tillægge, at man har kunnet spore en udbredt positiv forståelse og holdning blandt christianitterne til at medvirke positivt til aftalers indgåelse og efterfølgende overholdelse. Denne villighed til positivt at medvirke ønsker vi ved denne lejlighed at understrege nødvendigheden af, og vi må også understrege vigtigheden af, at villigheden bliver gjort endnu større, og at den hastighed, der aftales, bliver overholdt. Det er uacceptabelt, hvis nogen forsøger at forhale processen.

Jeg vil også godt benytte lejligheden til at fremhæve, at der har været og fortsat er nogle følgevirkninger af såvel positiv som negativ art for det nære samfund, Christiania ligger op ad og selv er en del af. Jeg synes, det er meget prisværdigt, at lokalsamfundet er gået så positivt ind i et godt samarbejde med christianitterne og samtidig har udvist en meget stor grad af tålmodighed i forhold til de meget uheldige forhold, der har huseret lige uden for deres gadedøre.

Jeg synes også, det er prisværdigt, at de to sæt naboer er gået ind i fornuftige samtaler og møderækker med hinanden. Men der er ingen grund til at skjule, at der er blevet trukket store vekslere på tålmodigheden.

Lad mig herefter vende tilbage til diskussionen om politiets indsats i forbindelse med hashhandel på Christiania, og lad mig dér indledningsvis minde om, at det ved en bevidst holdning og beslutning blandt christianitterne er lykkedes at friholde Christiania for de hårde stoffer. Det er blevet sagt år efter år, og det skal også siges ved denne lejlighed. Og det skal også nævnes, at det har været en svær opgave at fastholde dette. Men der er nogle, der har en tilbøjelighed til at glemme lige præcis den del af det. Selv politiets indberetninger medgiver, at man kun uhyre sjældent antræffer de hårde stoffer ved aktioner på Christiania.

Det, man træffer, er hashen. Det er det, der nu springer så alvorligt i øjnene. Det, der også springer i øjnene, er en udbredt omsætning af hælervarer. Og for at det ikke skal kunne misforstås, vil jeg meget gerne understrege, at den illegale hashhandel – og med den nugældende lovgivning er al hashhandel illegal i dette samfund, og det beklager jeg ikke – udgør en om-